

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ОТ 1943 г.

Орган на ОК на БКЛ, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 132 Четвъртък, 4 ноември 1976 г.

(3572)

Год. XXXIV

Цена 2 стотинки

Изпитанието продължава

Трудни дни за АПК — Свищов. Ролята на добрата организация. Какъв ще бъде приносът на бригадирите

Условията за работа в селското стопанство тази есен не са особено благоприятни. За една сесия се с прибирането на пролетните култури и сеитбата, не можаха да се спазят някои най-благоприятни агротехнически срокове. В това отнормение картината в аграрно-промишления комплекс „Дунав“ в Свищов не е по-различна от останалите комплекси в окръга.

Прибирането на гроздето вече завърши с изключение на ДЗС — Свищов. Голяма част от реколтата обаче е засегната от гниенето, така че планът в количествено отношение няма да бъде изпълнен.

Няколкото хубави дни в края на миналия месец дадоха възможност да се заработи с пълни сили в полето, да се вдигнат на крак хора и машини. Но до прелом не можа да се стигне и когато от ново зазала, царевичната в комплекса оеше прибрана само 71 на сто. По-доор са се справили стопанствата в Коздоев и Морава, но в същото време от 60-65 дка в Овча могила са обрани по-малко от половината, а в Горна Студена — едва 1700 от всичко 4130 дка.

Тревожно е положението и със захарното цвекло, от кое то са освободени малко повече от половината площи. И докато сред най-добрите са Морава и Овча могила, то ДЗС — Свищов и ДЗС — Дунав все още са под средното за комплекса. И вече ясно се вижда какво означава загубените хубави дни, когато захарният комбинат задържа прибирането на цвекло то. Сега вече е даден широк фронт за работа, но хубавите

дни няма да се върнат.

Сезонът е друга важна за района култура, от която до сега са обжнати три четвърти от площите. И от ново най-добре са Морава, Коздоев, докато Горна Студена отчита едва 45 на сто прибрани площи.

Всички тези затруднения в прибирането на пролетните култури оказват задържащо влияние върху подготовката на площите и есенната сеитба. И до 2 ноември в АПК — Свищов са засети едва 69 на сто от предвидените площи или толкова, колкото други години комплексът имаше в актив си до средата на октомври.

След всичко това става ясно че в хода на есенната кампания в АПК — Свищов няма много радостни моменти. Вярно, че „заслугата“ за това до голяма степен е на времето, но не бива да се хвърлят всички причини върху него. Фактът, че в Морава и Коздоев успяха дори при тези неблагоприятни условия да постигнат много повече от своите съседи и в прибирането на реколтата, и в сеитбата говори красноречиво, че организацията, степента на мобилизация на трудовите колективи също са от решаваща важност.

Сега в помощ на стопаните от комплекса всеки ден са стотици бригадири, което е сериозна възможност за ускоряване на работата. Затова обаче е необходимо трудът на помощниците, както и на кооператорите, да бъде използван пълноценно, изискване, което с пълна сила важи и за техниката.

И. ДРАГАНОВ

Първенци в есенната кампания

Известни са първенците в социалистическото съревнование за бързото и качествено прибиране на селскостопанската продукция и есенната сеитба за времето от 27 октомври до 2 ноември 1976 г.

ПРИБИРАНЕ НА ЦАРЕВИЦА

1. Агрегатна група от ТСП — Върбовка с отговорник Дончо Вачев, прибрала с 2 комбайна 820 дка.
2. Агрегатна група от ТСК — Сушица с отговорник Пеню Павлев, прибрала 400 дка.

ПРИБИРАНЕ НА СОЯ

Агрегатна група от ТСП — Лесичери с отговорник Румен Ванков с два комбайна обжала 545 дка и прибрала 159 т зърно.

СЕЙТБА

1. Агрегатна група от ТСК — Лясковец с отговорник Благой Николов, засяла с 3 сеялки 4000 дка.
2. Агрегатна група от ТСП — Горна Липница с отговорник Димитър Димитров, засяла с 3 сеялки 1550 дка.
3. Агрегатна група от ТСК — Сушица с отговорник Георги Димитров, засяла с 2 сеялки 1400 дка.

МЛАДИ ПОМОЩНИЦИ

След като участваха и прибирането на доматите учениците от П. — 10-а клас техническото училище в Лясковец са отпознали в полето. Българският отговорник в полето Бисерка Девякова е в блокчето със зърно цвекло на ТСП — Карагач.

Атанас ЦАЧЕВ

ТРУДОВОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА УЧАЩИТЕ СЕ

— на висотата на партийните изисквания

Заклучителният етап на двегодишната конференция по професионалното ориентиране във Велико Търново

Деловият президиум на конференцията. Другарят Никола Василев открива сутрешното заседание.

Снимка Веселин ДОЛЧИНКОВ

Вчера в салоните на кино „Полтава“ във Велико Търново се състоя заключителната конференция на тема „Трудовото възпитание и професионалното ориентиране на учащите се — на висотата на партийните изисквания“, организирана от Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет, секретари на градски, общински и заводски комитети на БКП и ДКМС, председатели на общински народни съвети, на общински комитети на Отечествения фронт, представители на окръжните ръководства на производствените организации, директори на училища, на производствени предприятия АПК, ПАК, училища, дружинни ръководители и други.

Основан доклад на тема „За по-нататъшно усъвършенстване дейността и взаимодействието на социалистическите фактори в процеса на формиране на социалистическата личност“ изнесе научният ръководител на конференцията к. п. н. Михаил Харташки от отдел „Наука и образование“ на ЦК на БКП. Съдоклад „Място и роля на училището в трудовото възпитание и професионалното ориентиране на учащите се прочете началникът на отдел „Народна просвета“ на Окръжния народен съвет Димитър Палазов.

По докладите бяха направени изказвания.

Следобед се състоя секционни съвещания. В секция „Директори“ с ръководител Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП, взеха участие директори на промишлени предприятия, директори на средни училища и директори на основни училища в градовете. В работата й участваха и секретари на Окръжния комитет на БКП, секретари на градски и общински комитети на БКП, секретари на градски, общински и заводски комитети на БКП и ДКМС, председатели на общински народни съвети, на общински комитети на Отечествения фронт, представители на окръжните ръководства на производствените организации, директори на училища, на производствени предприятия АПК, ПАК, училища, дружинни ръководители и други.

РЕЗЕРВИ ИМА

Добре работи колективът на цех „Сушилнен“ в Захарния комбинат в Горна Орхановца. Всичко тук е механизирено и автоматизирано. Благодарение на грижите на техническите кадри машините работят безупречно и се използват денонощно. В резултат на това дневните норми редовно се произвеждат и за октомври бяха произведени над плана 244 т брикети от цвеклови резанки за животното въдство.

Не липсват и резерви за увеличаване на производството. Скъпа задача са препълнени с готова продукция и една се намира място за произвежданите брикети. Въпреки поддържаната стопанствата бавно излизат предизначената за тях продукция. Има какво да се направи и за ускоряване на товаренето.

Стоян ЖЕКОВ

Зидарокофражистите от бригадата на Костадин Караджов (в средата) са между първите, които започнаха изграждането на завода. Те изпълняват висококачествено зидарокофражистите работи.

Снимка Михаил МАНОЛОВ

С изпълнени планове

Традиция стана в Павликени тържествено да се отчита социалистическото съревнование между колективите от промишлеността, строителството, транспорта и търговията. Преди два дни в салона на образцовото народно читалище „Карл Маркс“ в присъствие на представители на всички предприятия от града бяха отчетени съревнованията за деветмесечното.

От промишлените предприятия на първо място се нареждат колективът на Държавния винарски завод, постигнал най-високо изпълнение на плана за общата промишлена продукция — 117 на сто и промишлената база на промишленото животновъдство и зърнопроизводство внася и строителното предприятие в АПК „Росица“ в Павликени. Въпреки недостига на материали и работна ръка, производствената програма успешно се изпълнява. В навечерието на пет десет и деветата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция в строя влязоха шест нови обекта на комплекса. В Сломар и Бяла черква са построени два обора по за 200 крави. Доенето в тях се извършва с агрегати, поснетото — с автопоилки, торът се изхвърля с верижко-планкови транспорттори, фуражът се внася с ремаркета. Модерен обор за свободно отглеждане на 500 телета получи телеугодителното предприятие в Павликени — със скарвор под и пълна механизация на останалите производствени процеси.

Създадени са всички условия за облекчаване на тежкия труд на говедовъдите, за повишаване тяхната производителност, за ефективност и високо качество на продукцията.

В Неда и Паскалевец за работиха модерни сеносущици с непрекъснат производствен процес и с по 100 т дневен капацитет. В Лесичери е изграден и обзаведен склад за химически препарати. Шестте нови обекта са още едно важно звено за издигане културата на промишленото говедовъдство и зърнопроизводство, хубав дар на многобройния трудов колектив на АПК „Росица“ пред големия празник.

Митанка ЦАНКОВА

ШЕСТ ОБЕКТА В СГРОЯ

Свой достоен дял в подобряването на материално-техническата база на промишленото животновъдство и зърнопроизводство внася и строителното предприятие в АПК „Росица“ в Павликени. Въпреки недостига на материали и работна ръка, производствената програма успешно се изпълнява. В навечерието на пет десет и деветата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция в строя влязоха шест нови обекта на комплекса. В Сломар и Бяла черква са построени два обора по за 200 крави. Доенето в тях се извършва с агрегати, поснетото — с автопоилки, торът се изхвърля с верижко-планкови транспорттори, фуражът се внася с ремаркета. Модерен обор за свободно отглеждане на 500 телета получи телеугодителното предприятие в Павликени — със скарвор под и пълна механизация на останалите производствени процеси.

Създадени са всички условия за облекчаване на тежкия труд на говедовъдите, за повишаване тяхната производителност, за ефективност и високо качество на продукцията.

В Неда и Паскалевец за работиха модерни сеносущици с непрекъснат производствен процес и с по 100 т дневен капацитет. В Лесичери е изграден и обзаведен склад за химически препарати. Шестте нови обекта са още едно важно звено за издигане културата на промишленото говедовъдство и зърнопроизводство, хубав дар на многобройния трудов колектив на АПК „Росица“ пред големия празник.

Иван ИВАНОВ

С бавни темпове

Защо изостава изграждането на Завода за промишлено стъкло. Вината на подизпълнителите. Необходимо е конкретно и всекидневно ръководство

Изграждането на Завода за промишлено стъкло в Елена се наблюдава от бюрото на Министерския съвет. Този факт е достатъчен, за да определи неговото първоначално значение за икономиката на страната.

Въпреки това картината съвсем не е оптимистична. В края на октомври годишната строителна задача е изпълнена малко повече от половината. А е предвидено на 1 юли следващата година да бъде завършен първият строителен етап и в края на годината заводът да влезе в пълна експлоатация.

С тези забавени темпове едва ли се може да се отстоят сроковете. Преди всичко дух се чувства недостиг на специализирана работна ръка. Необходими са петдесетина зидарокофражисти и мазачи.

Ако беше изпълнена заповедта на Министерството на строителите и архитектурата от 21 юли, която предвижда на обекта да дойдат необходимите строители, сега картината щеше да бъде съвсем по-радостна. Най-вече щяха да по-дучат фронт монтажниците, а това осигуряваше изпълнението на годишната задача.

Вина за това състояние има не само Промисленият строителен район — Велико Търново, който е главният изпълнител. Сериозно подценяват обекта и редица подизпълнители. Вече сме в края на годината, а Промислено-монтажното управление — група Велико Търново е изпълнило едва една трета от задължението си. ДСО „Хидрострой“ трябва да предаде готовия завод за промишлена вода. Това не е станало в срок. Добре, че по-късно в последните дни бяха изпратени 15 души, които ще ускори изграждането на басейна. Не бива обаче да се забравя, че „Хидрострой“ има да завършва още няколко обекта: водопровода на реката, помпена станция, пречиствателна станция и напорен водопровод.

Колкото повече времето до пусковия срок се стеснява, толкова по-поведително изглежда проблемът за по-добра организация на обекта, за по-пълно синхронизиране дейността на всички подизпълнители. Необходимо е всекидневно и конкретно ръководство. Явно е, че главният инженер на Промисления район Никола Бакарджиев не може едновременно да изпълнява и задължението началник на строежа. Може би той трябва да съсредоточи вниманието си тук, където се води голямата строителна битка.

Илия МАМЕВ

Юбилейно тържество

По случай 60-годишнината от рождението на проф. Галина Александроу Тагамянца, една от основателките на Великотърновския университет „Кирил и Методий“, във вторник в аудитория на университета се състоя възбужащо тържество.

Близко четири десетилетия от своя живот Галина Тагамянца посветила на изследването, преподаването и популяризирането на нашата страна на руски език. За дългогодишната и неустойчива политическа, научна и обществено-политическа дейност на изтъкната габаритна езиковедка, една от най-видните представителки на българската русистика, говори старши преподавателката по руски език Тамара Махрова.

Юбиларката беше сърдечно приветствувана от ректора проф. д-р Димитър Филипов, който я връчи почетния знак на университета. Поздравления и подаръци бяха поднесени и от именити в Окръжния и градския комитет за българо-съветска дружба на Съюза на научните работници в България — клон Велико Търново на именината с преподаване на руски език в града на катедрите по българско езикозна и по руски език, на студентите от руска филология.

Развъглявана, Галина Александроу благодарно за поздравленията.

Георги МАРИНОВ

Потвърдена отговорност

Инициативата на партийната организация в Ремонтно-механичния завод — Стопаните на четвърта технологична линия — на първо място — Мненията на преквалифициралите се предачи

С основание говорим за нов подход в решаването на проблемите, за извършващата се самооценка в работата на всеки ръководител, работник и специалист в съответствие с едно от основните изисквания в решението на Юлския пленум — всеки да отговаря за всичко пред всички. В тази насока един от първите изяви в СХК „Свилюза“ — Свищов — бе новата инициатива на партийната организация в Ремонтно-механичния завод.

Като звено на Химкомбината, първо влязло в експлоатация, със стабилна организация и традиции в производството, РМЗ редовно преизпитаваше плана си по всички показатели. В края на деветмесечното колективът отново ни зарадва с най-висок успех — 154 на сто изпълнение на плана за общата промишлена продукция, с три месеца предсрочно отчетена годишна програма за стокската продукция. Тази по беда в съвременнието през конгресната година колективът оцени като първо крупно завоевание след Юлския пленум на ЦК на Партията и като задължение не само да произведе допълнително резервни части и съоръжения за над 300 000 лева, но и да погледне за работниците от Шапелния завод да преодолят изостанването.

Преосенени своята работа в духа на решението на Юлския пленум, комсомолската и профсъюзната организация подкрепиха инициативата на партийната организация и ръководството на РМЗ — група от работници, служители и специалисти в продължение на три месеца да окаже помощ на Шапелния завод, като работи в най-трудния участък, цех „Предилен“. Организиран на сменни, четирисетте апаратчици начело с комунисите Коста Маринов, Петър Атанасов, Антон Михайлов, Силвестър Стефанов и Георги Богданов поеха от 1 септември т. г. цялостното обслужване на четвърта технологична линия. Хубав пример да дадох на младите работници и комсомолците Георги Ангелов, зам. секретар на заводския комитет на Комсомола, Георги Герчев и други.

Партийната организация си поставя две задачи — ка за партийният секретар Борис Георгиев. — Първо, заехме се да помогнем на работниците от цех „Предилен“ в труден момент, когато бе с малък състав и се решава из изпълнението на годишния план на Шапелния завод и общо на Химкомбината. И второ, нашите хора — технологи, майстори и работници да опознават детайлно машините, за да съкратят срока, определен за подготовката и извършването на планово-предупредителните ремонти.

Вече два месеца стопани на четвърта технологична линия са апаратчиците от РМЗ. Началото не мина без трудности, но взаимомощта между апаратчиците от цеха и помощниците е сигурна опора за всички. Четвърта технологична линия за производство

на шапелни влакна не само запази нормалния си производствен ритъм, но до края на септември групата от РМЗ се класира на трето място в съревнованието, а до 25 октомври застана на първо място с 55 т аванс при най-високо качество.

Тия дни отново минах през цех „Предилен“ и нарочно се застоях край четвърти предилелен агрегат.

— Как е линията на новите апаратчици? — попитах Карло Ченешков, началник на смяна „Б“.

— Спий! — само с една дума отговори той, но тя ми бе достатъчна. Убедих се, че и през този ден всичко е нормално, филтерите „предат“ равномерно безкрайни бели нишки.

После, струва ми се, с основание попитах някои предачи от групата на РМЗ как чувствуват новата производствена среда, микроклимата в цеха, станали почти постоянни на темата на заседания, събирания, оперативки... И чух от кривоно споделяни мисли:

Георги ДЕНКОВ: Убедихме се още един път, че съветските машини са хубави, могат да произведат повече и по-качествени влакна. Слабо се чувствуваша разликата на ръководството. За моят неспаз, ръководителите на Шапелния завод, най-вече преските, ни имат пълен, ефективен контакт с хората. Не забравяват и не още няват добрите прояви на апаратчиците. Дава ли се само негативна оценка от рода „Нашо не правите“? Вижки резултати, труд не се постигнал. Над 70 апаратчици са в една смяна! С те си хора трябва да се работи зараво.

Стави СТЕФАНОВ: Все още „леко“ се поглежда на ремонта от поддържащия персонал. Ето, съседната трета линия снощи излезе от ППР, а високата продължава да тече.

Басия ГЕНЕВ: Има хора, които погрешно смятат, че шоши на Шапелния завод вече са решени напълно въпросите по материалното стимулиране, работата ще се върши. Грешат, че хората трябва да бъдат въодушевени. Примерно, в извършването време — някакви културни, спортни и други инициативи.

Констатации, споделяни и несподеляни проблеми, които ще се решават от колектива на Шапелния завод под ръководството на партийната организация. Думата е за примера на работниците и служители от РМЗ, почувстваващи и потвърждаващи своята отговорност за общия успех в децата. Където и да работи, човек трябва да вижда, оценява и действуват активно. Това бе невидимият подтик, който накарал четирисетте първи в Химкомбината да остане в цех „Предилен“ — спокойни си работни места и да дойдат доброволно тук, където през тези последни месеци на годината има най-голяма нужда от помощ.

Една радост, извая, плод на повишената ефективност от работата на комунисите и цялата партийна организация сред колектива на Ремонтно-механичния завод. И едно потвърждение за обновителния дух в трудовите колективи, разгрявали творческите сили във всеобщо настъпление за осъществяването на партийните решения.

Ангел СТОЯНОВ

Вдъхновено изпълнение на ансамбъл „Сидер войвода“ — Горна Оряховица.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Никола Габровски и руските революционери (80-те — 90-те години на XIX век)

„Нашата прогресивна интелигенция се възпитаваше на почвата на руската социалистическа литература и на тази благотворна почва тя изработва своя нов мироглед. Тя е приела и приема и сега бори до сърцето си победите и пораженията на руските борби за общото дело. Освен за общата идея за солидарност на всички социалисти, ние обичаме русите и с чувство на историческа привързаност. Аз мисля, че е настало време... да си подадем ръце един на друг за обща работа“.

Така писа Никола Габровски през януари 1890 г. на известния руски революционер Петър Лавров в Париж.

Още като възпитаник на Южнославянския пансион в Николаев Никола Габровски се запознава с прогресивната руска литература, с произвежданата на революционерите-демократи Чернишевски, Белински, Херцен, Добролюбов. Тук той четел неслучайно издатия на революционерите на роднически кръжоци.

През 1884 г., след като завършва гимназия в Николаев, Никола Габровски се завръща в родния си град Велико Търново. По това време тук вече са известни революционните книги и брошури на руски език. Така например в библиотеката на ученическото дружество „Познат себе си“ в Лясковец е имало произвежданата на Чернишевски, Писарев, Лавров. В средата на 80-те години тук се четат „Наемният труд и капиталът“ на Маркс, „Развитието на научния социализъм“ на Енгелс, „Манифестът на комунистическата партия“ на Маркс и Енгелс, „Социализмът и политическата борба“ на Плеханов и други. Цялата тази литература

се издава от руските емигранти в Швейцария и чрез български студенти се изпраща в България.

В преизпращането на революционни книги взема участие Никола Габровски. През есента на 1884 г. той става студент по право в Женева. На формирането на неговите възгледи оказват влияние народничеството, групата „Освобождение на труда“ на Плеханов, западноевропейската социалдемократия.

В края на 1887 г. Н. Габровски с диплом на юрист се завръща в България, където започва да пропагандира „новото учение“ — социализма. Създадено по негово инициатива дружество „Нов живот“ си поставя като задача да разпространява на книги и брошури, в това число и на руска революционна литература.

През 1889 г. Н. Габровски изпраща няколко писма до П. Лавров, в които той кани руските емигранти да дойдат на работа в България. „Ние прекарасно разбираме — пише българинът — значението на опитните борби и пропагандатори за социалистическото движение в младата страна“. Силите на местните социалисти са незначителни, няма „опитни хора“, Габровски счита, че руските емигранти биха могли да донесат голяма полза „на социалистическото дело в България“.

Той съветва своите руски познати да заемат длъжности на учители, лекари, инженери, помага им в търсенето на работа.

„Ние се стремим — пише Н. Габровски през есента на 1889 г. — да създадем социалистическа интелигенция, която да може да въздейства на градските работници и селянството“. За тази цел е решено да се създават кръжоци, библиотеки за работниците, да се издават брошури със социалистическо съдържание. Българският социалист съобщава, че някои книги от „Руската социално-революционна библиотека“, създадена от Плеханов и другите емигранти, вече са преведени на български език и много бързо се разпространяват сред четящата публика. Сред преведените работи са трудове на Маркс и Енгелс, брошура на полския социалист Ш. Дикшайн „Кой е какво живее“, пропагандираща някои идеи от икономическата теория на Маркс, народническите издания „Сити и гладни“, „Хитра та механика“, „Биографиите на С. Бардина“.

В своите писма Н. Габровски моли П. Лавров да му изпрати в България съчинението на Маркс „Към критиката на хегеловата философия на правото“, което набелязвал да преведе на български език. Решено било да се издадат също така някои брошури и редица работи на самия Петър Лавров. „Сега ние желаем — пише Габровски през септември 1889 г. — да преведем на български език Вашите знаменити и всеизвестни „Исторически писма“... Вашият труд несъмнено ще срещне възторжен прием в нашето дружество... Вие от давна се ползвате с научен авторитет в нашата среда и аз се надявам, че ще се отзовете благоприятно на нашата молба към Вас“. Става

Предан интернационалист

Наскоро се навършиха 75 години от рождението на Николай Несторов — един малко известен българин — комунист-интернационалист, деец участник в Гражданската война на СССР. Той е роден на 5 септември 1901 година във възрожденския град Лясковец. Негова дядо по майчина линия е Никола Козлев, автор на героичната поема „Черен Арап и Хайдут Сидер“. Николай Несторов с гордост носи неговото име, не го по срами до края на своя неспокоен живот, отдаден изцяло за тържеството на комунистическите идеали.

През есента на 1918 година в Лясковец се основава партийна организация. Сред първите комунисти в Лясковец е и Николай Георгиев Несторов. Той пише поезия, играе в пиеси, участва във вечеринки и неделни утри, организирани от местната театрална трупа „Карл Маркс“. Деец участник е в железничарската стачка от 1919 година.

Преследван за участието си в общата политическа стачка и за комунистическата си дейност, той е принуден да

емигрира в СССР. Сред една група руски войници „възвръщеници“ през 1921 г. са и няколко български комунисти, сред които са капитан Рак и Несторов.

За неговия живот в СССР най-красноречиво пише генерал Христо Паков в своята книга „В небето на два континента“:

„...Спомням си, бях се явил един ден при него [Василий К. Блюхер] на доклад за работата на нашето авиационно съединение и стана въпрос за многонационалността на числения му състав — руснаци, балтийци, българи. Василий Константинович ме прекъсна и рече:

— Да, Христофор Георгиевич, аз знам вече от преди години, че вашите сънародници, българите, са отлични войници и герои...

Смутен, аз му възразих, тъй като смятах, че той прави някаква алюзия за мене. Но той продължи:

— Познаваш ли един твой сънародник, Коля Несторов? Тухачевски, който в онези дни беше командувач на тази армия, ми разказваше за този българин, политработник в Червената армия. Проявявал изключителна храброст срещу врага.

И Блюхер ми разказа как Никола Несторов, след като завършил школата за червени командири в Украйна, отишъл в Пета армия в град Чита, Далечния изток. Той бил назначен за политрук на отдела свързочна рота. Не след дълго станал старши ку

риер към щаба на армията. Трябало многократно да во ди срещания с отделни групи от белогвардейските банди на барон Унгерн и атаман Семьонов. А веднъж заедно с един червоармеец трябва ло да отнесе поверителна кореспонденция от Чита в Якутск. Пътували с коне повече от 300 км. Недалеч от Якутск попадат на бандите на генерал Пепеляев. Макари двама, те се сражавали храбро с многобройните белогвардейски банди и успели да спасят поверителните документи. Несторов бил ранен в това сражение.

Беше ми малко неудобно да слушам похвали за нас, българите, от уста на големия съветски пълководец, но и същевременно се чувствах толкова горд, че тук, на толкова хиляди километра от родината, не друг, а самият Блюхер се възхищаваше от българската храброст.“

Несторов служи в Червената армия няколко години и стига чин полковник. Завършва Вишния педагогически институт и Академията за обществени науки. Заема различни партийни и обществени длъжности. Навсякъде работи всеотдайно като предан комунист-интернационалист.

След Девети септември 1944 година се завръща в родината си. Почива на 14 май 1964 година. Смъртта го заварва като преподавател във Вишната партийна школа.

Захари ПАТАРЕВ

Много туристи от страната и чужбина през това лято за печатаха на кино- и фотоленти красотите на старопреплетения град.

Снимка Иван РУСОВ

Средното образование в СССР

През десетата петилетка всеобщото средно образование в СССР ще стане норма за социалистически начин на живот. Тази задача ще решава общообразователното училище, а също така и средните професионални и специални учебни заведения.

Сега в страната има 149 500 дневни общообразователни училища. В тях се обучават 43 милиона души. В училищата за работническа младеж учат 5 милиона души. Във всички видове училища преподават 2,9 милиона учители, възпитатели и ръководители.

Все по-голямо значение придобива предучилищното възпитание на децата. Към края на десетата петилетка броят на възпитаниците в предучилищните учебни заведения ще достигне 14,5 милиона души.

Николай СТОИЧЕВ

Открита е учебно-методическата година

Неотдавна тържествено беше открита новата учебно-методическа година в основно училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново. Изнесени бяха открити уроци по литература, физика, трудово обучение, математика от учителите Оф. Иванова, Хр. Иванова, Ст. Стоянов, Зл. Дилкова.

Доклад на тема „Единадесетият конгрес на БКП и ние“

ПРОДАВАМ „Жигули 2101“, „Цвтарска“ 43, В. Търново — Кидрев, след 17 часа.

2—1

ПРОДАВАМ дърва — нарязани „Чолаковци“, блок 46, вход В, Борис Георгиев, след 16 до 18 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“ — 36 000 км, леко катасстрофиран, на изгодна цена. Горна Оряховица, „Екзарх Йосиф“ 10, тел 4-27-47.

ПРОДАВАМ „Москвич“ 403. Цена по споразумение. Сиривка Христо Георгиев Нешев, с. Никоп.

Окръжен комитет на ДКМС — Велико Търново търси да назначи

ЧИСТАЧКА — 1. Заплащане съгласно щатна таблица. Справки на тел. 2-18-52. или стаа № 40

3—1

Държавна спестовна каса — окръжен клон Велико Търново

Граждани, задълженията си към стопанските предприятия и учреденията може да заплащате, без да се явявате по платежни те им пунктове.

С откриването на текуща сметка в Държавна спестовна каса за години ще уредите безкасовото заплащане на: консумирана електрическа енергия, консумирана вода, такса за телефон, телевизор, радиоапарат, данъци към съвета и много други плащания по ваше желание.

Откритата текуща сметка създава удобство, спестява ценно лично и обществено време и ви освобождава от бремето да мислите за текущите си задължения и спазване на установените срокове за заплащането им.

За ваше улеснение открийте си ТЕКУЩА СМЕТКА

в поделенията на Държавна спестовна каса на окръга. Търсете якини услугите на Държавна спестовна каса, които са безплатни и навремени!

ПЛОДОВЕ НА СЪВМЕСТНИТЕ УСИЛИЯ

Студентската младеж — с достоен принос в изпълнението на стопанските задачи

Завърши още един етап на бригадирското движение. Възпитаниците на ВТУ, на ВФС „Д. А. Ценов“ — Свищов и на полушляхския медицински институт „Д-р Върбан Генчев“ — Велико Търново завършиха с чест есенния си трудов мейстер. В тези напрегнати дни тяхната помощ бе търсена на всякъде. В селскостопанските работи участваха 21 бригади с 1700 студенти, в кошерната промишленост 9 с 1650 младежи и девойки, а в строителството две с 250 участници.

Сега академичната младеж от окръга отново е в кабинети и учебни зали, а равностопанската — нейния ентузиазъм е повече от радостна. Окръжният бригадирски щаб вече обобщава резултатите, които показват, че са отработили 130 000 човекодни. Висока е ефективността на този благороден труд. Четириндирната бригадирска армия постигна средна дневна заработка на човек по 4 лева и средно изпълнение на трудовите норми 138 на сто.

Добрите традиции от лятото продължиха и през есента. Рекордите бяха всекидневни. Начело в крайното класиране застана бригадата „Т. Молдов“, работеща в с. Павел. Под ръководството на своя

командир Богомил Теодосиев свищовските студенти постигнаха средна заплата 8.10 лева и изпълнение на нормите 180 на сто. Добри успехи завоюваха и великотърновските студенти от бригадата „П. Пенев“ с командир Тодор Кунчев. В мебелния завод „Победа“ — Велико Търново тяхната заплата е 7.20 лева. В окръга нямаме студентска бригада с по-ниско изпълнение от 110 на сто. Благодарение на упоритостта и съзнание то на великотърновските студенти консервно предприятие в Кесарево още през септември изпълни годишния си план.

Настоящата есенна бригадирска смяна се отличаваше и по своята организация. С дейното участие на административните ръководства на висшите учебни заведения беше създадена пълната мобилна линия и контрол върху дисциплината, отчетността и резултатността на бригадирския труд.

Окръжният комитет на Комсомола и ръководствата на учебните заведения — сподели командирът на Окръжния бригадирски щаб Христо Младенов — не мога, да не бъдат доводни от участието на студентската младеж в бригадирската есен. Характерно

беше не само високата заплата, но и добрата организация на трудовия процес, съзнателната дисциплина и поразителното чувство за отговорност, относно качеството на работата. Нашите впечатления и отчети показват, че през тази есен най-добре организираха своето участие в бригадирската есен студентите от ВФС „Д. А. Ценов“ — Свищов.

Наред с всичко казано дотук, голямо внимание беше обрънато и на една друга страна от участието на студентите в труда — тяхното естетическо и идеологическо възпитание. Разнообразните мероприятия в тази насока направили още по-интересни дните и вечерите.

Тези, които доскоро живяха с мисъл за изпълнението на плана, за своя вяла в социално-политическото съревнование, сега са заети изцяло със своите учебни и научни задачи. Но между тях често се водят разговори за незабравимата бригадирска есен. Неустойчиво ново ще дойдат дните, в които ще бъдат обличени сините униформи. Тогава студентите ще застанат отново на поста си.

Даниела ГЕОРГИЕВА

По-голямо внимание на пряката работа с хората

Любен БАНЧЕВ — завеждащ кравефермата в Нелан:

През последните години колкото и да е трудно, но в Нелан постигна добри производствени резултати. Средната млечност от крава миналата година бе 3214 литра. Този напредък се дължи не само на внедряването на по-прогресивна организация на производството на краве мляко, но и на големия интерес и на благоприятния социално-психологически климат в колектива. Затова безспорно влияят много фактори, но аз ще се спра само на някои от тях. Например, ролята на ръководството и обществените организации. Наред с пряката работа по изпълнението на плана, основна задача пред мен като завеждащ фермата и в партийната група е утвърждаването на добри дружески отношения, любов към професията и непримиримост към слабостите. За това използваме различни методи и форми. Планът на фермата и годишните доходи се разясняват и приемат на общо събрание. Всеки месец информираме животновъдите за изпълнението на поставените задачи, обсъждаме с тях или в партийната група мерките за по-ефективна работа. Когато оформяме дойните групи, се стремим да поставяме всички животновъди при еднакви условия и в почти еднаква зависимост от продуктивните възможности на животните. То ва сплотява хората, повдига самочувствието им, защото никой не се чувства пренебрегнат, въхва им сила и търпение за преодоляване на трудностите. Припагането на колективния метод не ми пречи да работим и с отделна личност. Сам преди месец при нас завърши курсът за квалификация на дойките. В него се обучаваша всички дойки. В крайна сметка ползват се обаче — повишиха се знацието на цялата група.

Много от нашите животновъди са носители на ордени и

медали, други са награждавани с парични и предметни награди, с екскурзии в чужбина. Тези поводи ние винаги сме използвали, за да въздействуваме върху колектива — като поздравим първенците, да насърчим и останалите. Стара традиция е при нас средствата от колективни награди да се използват за другарски вечери или екскурзии. Това също сближава хората. Много са в нашия колектив проявите на взаимно помощ, доброжелателност, обмяна на опит при усъвършенстване на професията. Когато на някого се наложи да отсъства, да посети болен, да навести син или внук, да изпрати новобранец или да едигне сватба — всички му се приичват на помощ кой с каквото може. По договора, който нашият комплекс има с околия Кътоен от ГДР, във фермата тази година работи немският дойка Ш. Хелмут. С анимация и отзивчивост се отнасяха асички към него.

Създаваха му не само благоприятни условия за труд, но и сами се учеха от неговия опит, споделяха своя. Много често той беше гост и на техните семейства.

За утвърждаването на добър колектив, за повишаване самочувствието на животновъдите стопанското и партийното ръководство на фермата широко разгръщат социалистически съревнования, използват моралните и материалните стимули. Чрез местния радиофонел започнахме да публикуваме успехите, разказваме за трудната, но благородна професия на животновъда.

С внимание и грижи обграждаме и отделната личност, защото знаем, че тя не е пасивен елемент в колектива, а му оказва определено въздействие. Чрез преките общувания с отделните работници ние изучаваме мненията, настроенията, интересите и изискванията им. Съобразявайки се с тях, по-точно направляваме и ръководим производствения процес.

Освен това се стремим да по-молем където трябва, да оправим някои от грешките, без да занимаваме останалите, без да отпичаваме вниманието им от преките им задължения.

Всичко това — влияние благоприятно върху стабилизиранието на колектива — намалява се текучестото, безпричинните отсъствия, подобрява се трудова дисциплина.

Струва ми се обаче, че по-голямо внимание на пряката работа с хората, по-пряка връзка с производствениите гръбве да имат и специалистите, и ръководството на АПК. Тяхната намеса, тяхната помощ в много случаи би допринесли проблемите на хората, техните изисквания да се решават в по-кратки срокове.

Животновъдството — в духа на конгресните решения

ПРОБЛЕМИТЕ ДА СЕ РЕШАВАТ КОМПЛЕКСНО

Ионка ТРИФОНОВА, дойка — председателка на профорганизацията при животновъдството в Полкранше:

Факторът добри производствени и битови условия на животновъдите наистина е решаващ за стабилизиранието на кадрите. Преди година нашата ферма бе една от челните в околия — средната млечност от крава надмисла 4000 л. После този подотрасъл бе по-завремен, много от местните хора напуснаха, животните бяха поверени на нискоквалифицирани, търсещи само печалба хора. И млечността веднага спадна.

Затова успоредно с конгресните

трайности на животните и осигуряването на добри производствени условия се устрои ваха битово и хората. Сега във всяко хале има добре обзаведена стая за почивка, санитарен възел. Бойлерите работят редовно и всяка от нас може да ползува банята преди да си отиде. Занапред се предвижда изграждането на филтър и тогава няма въобще да се притесняваме, че двете ни мирисат на силаж, а след работа спокойно ще можем да отидем на гости или на кино. Проектира се в тази сграда да има клуб, библиотека, салон.

Сега всеки животновъд по-лучва, по-добра чифта работно облекло.

Усъвършенствува се и организацията на труда. Ние работим на две сменни — по 8 часа дневно. Ако например денем съм втора смена (от 11 до 19 часа) — на следващия ден съм първа, после пак втора и т. н. По този начин се освобождава повече и по-продуктивно време за дома и за децата. А това е една голяма придобивка за жените. Вече се разработва организация за преминаване и към петдневна работна седмица.

Успоредно с това се работи и за повишаване квалификацията на кадрите. Досега всички дойки са минали през курсовете за квалификация — I клас. Всеки, който е издържал успешно изпита, получава 8 процента допълнително възнаграждение. Предстои от криването на курс за II клас-квалификация, което носи увеличаване на заплатата с 16 процента. А при нас средното месечно възнаграждение е 200—250 лв.

Но не само парите привличат хората. Поздравителните концерти по радиоуредбата, различните вечери, екскурзии в страната и чужбина по-висшават самочувствието на хората. Те виждат, че трудът им се ценя и уважава. Тази година 8 души от фермата прекараха годишните си отпуски в почивни домове.

Всичко това влияе за стабилизиранието на кадрите. От две години при нас текучестото няма. Много от хората, които бяха напуснали фермата, за почивка да се връщат. Една от тях е Верка Георгиева. Има и други кандидати. А това дава възможност на стопанско ръководство да подбират най-подходящите. В близко

„Комсомолът трябва да даде свой реален принос за развитие на животновъдството. Повече от необходимо е в животновъдството да се изпратят млади хора. Трябва да се проведе мобилизираща разяснителна работа сред младите за преодоляване на предубежденията към професията на животновъда, за издигане нейния обществен авторитет и значимост, за култивиране чувството на уважение към работещите в този труден сектор на материалното производство“.

Тодор ЖИВКОВ

БИТОВИТЕ

УСЛОВИЯ

НЕ ОТГОВАРЯТ НА НУЖДИТЕ

Пенка АТАНАСОВА — дойка в кравефермата в Сашево:

време ще окомплектоваме комсомолски сменни в един от обораите.

Разбира се, има и нерешени проблеми. Един от тях е за по-чистите карти — нават стикхийно, през лятото много рядко, а сега пък ги връщаме. Трудно ги съчетаваме с отпуските на хората.

Все още не е асфалтиран пътят до фермата и от него вътре се нанася кал. Хубаво би било да се направи пряка пътека през баира до селото, за да не заобикалят в кално време хората по шосето.

Трудности срещаме и с фуражите. Тази база сега зависи от полските предприятия. Каквото ни доставят, това даваме на животните. А после дините най-често са за наша сметка. Близо до фермата има около 200 дка ливада. Там би могло да стане едно модерно пасище, с което ще се облекчи трудът на пастирите. За направата му обаче би следвало да ни помогне ръководството на ПАРК — Горна Оряховица.

Въпросите, засягащи кадрите в животновъдството, са върху де разнообразни. И ако не се решават комплексно, резултатите няма да има.

Нужна е помощта на народните съвети

Христо ГЕНЧЕВ — директор на животновъдно-фуражното предприятие към АПК „Трифон Саралиев“:

Животновъдно-фуражното предприятие към АПК „Трифон Саралиев“ обхваща 11 селища около окръжния град в селищата от района на Волеша вода. Сега нашето животновъдство дава 65 на сто от общата селскостопанска

продукция. В него са заети 205 работника, голяма част от които са с ниска квалификация и от други райони на страната. За привличането на местни кадри в говедовъдството партийният и стопанският комитет, съвместно с ръководствата на обществените организации, неведнъж са се срещали с бивши животновъди и механизатори. Но особени резултати не се получиха. Заплащането на труда в предприятното не е високо. Средната месечна заплата е 150 лв., а по-добрите производственици достигат и до 200—300 лв. Въпреки това много от агитираните местни жители, макар че получават по-малко възнаграждение, не желат да се върнат във ферми.

Промислеността, строителството и обслужващата сфера в окръжния град и курортната дейност в района на Волеша вода привличаха на работа голяма част от населението. За да стабилизираме кадрите в животновъдството, ние срещаме значителни трудности. Една от

тях е жилищният проблем. С изменението на стопанството, поради увеличаване на животновъдството и механизацията, нуждата от жилища за работниците расте.

За удовлетворяване на тази нужда се работи по няколко направления. Преустроиха се отделни неоползувани сгради в Дебелец, Леленик, Присово, Пушево и Момин сбор. Но те не отговарят на съвременните изисквания. През 1973-74 година бяха построени битови сгради в Присово, Волеша вода и Пушево. Започна строителството на две и в Леленик. Там, поради липса на квартири, не можем да заведем две халета за 200 крави. Със съдействието на пълномощническото търсим квартири за работниците, но собствените на жилища не желат да вземат квартириранти. По молба на работниците в Леленик се определиха 16 парцела, за да се построят къщи. Но и досега работата не е доведена докрай. Не е решен и въпросът за отпускане на земи за строителството им.

Тук искам малко да се от

клоня, за да посоча още по-добре каква е ролята и на местните органи на държавна власт за решаването на този проблем. Двадесет и четири механизатори и специалисти от нашето предприятие желаят да си построят жилища в окръжния град, където е централното ни ръководство. Сформираща се кооперация, уредила се и другите подробности, но дълги години вече градският народен съвет не им определя парцел. Построиха се блокове за футболсти, за артисти, а за механизаторите... няма. Макар че въпросите за отпускането на земи и парцели за строителство са решени със специално постановление на ЛК на БКП, на Министерския съвет и на Централния съвет на Българските професионални съюзи.

Трудът на животновъдите от нашето предприятие е насочен за задоволяване предимно нуждите на окръжния град и селищата около него. Затова в преодоляването на тези трудности трябва да ни помогнат народните съвети във Велико Търново и Дебелец.

Тук работя от шест години. През това време условията за труд се подобриха значително. Преди дойките в голямата, сега имаме централен млекопровод. Механизирани е връзването на животните, почистването на помешенията, раздаването на фуража. С това много се улеснява трудът ни. Подобряват се и производствените резултати.

Но битовите условия все още не отговарят на нашите нужди. Повечето от обораите са нови, но в тях не са предвидени стая за почивка. Тези, които са останали незаети от други дейности са недостатъчни и тесни. Ползуваме ги общо с механизаторите и пастирите. Няма съблекални — да се чудим къде да се преобличем, особено в студентите дни. Баните и тоалетните не работят, защото за фермата няма отделен водопровод, а водата от селския водопровод не стига. Нямаме стол. Много пъти сме поставяли въпроса за битова сграда. От ръководството на ПАРК — Горна Оряховица все ни обещава, но и досега не ни е ясно кога ще се строи тя.

Друга причина за нежеланието на мнозина да работят при нас е постоянната заетост — такава е естеството на работата ни. И в денник, и в празник сме тук. За да си осигурим почивен ден ние, дойки, се замествахме една друга. Но за пастирите и фуражистите това е по-трудно. За да почива един ден пастирът, трябва преди това да дежури 24 часа непрекъснато, като за нощното дежурство не му се дава допълнително възнаграждение.

Като нямаме сменни, трудно се оправяме и с отпуските. Много от нас още не са получавали за тази година. На мен например ми се падна да изляза чак през май 1977 г. Ако пък се случи някоя от жените да отсъства по-дълго време, редът съвсем се обърква, защото никой от полевъдството не иска да идва да замества. Как тогава да търсим карти за почивка? (Тях и без това ни ги предлагат тогава, когато другите ги връщат).

Според мен остаряла е и организацията на производствения процес. Говори се за две циклична, че дори и за две сменна работа, а ние дойките по 3 пъти на ден. Като дойдем сутрин в 4 часа, отидаме си вечер в 8. Няма време да си погледнем децата. Това също влияе отрицателно.

Засега във фермата няма текучество. Почти всички сме тук от няколко години. Но ако напред не се решат тези въпроси, кадрите трудно би се задържали.

ЗАБРАВЕНИ ПЛАНОВЕ

Да се осигури ежегодно асфалтиране на 150 000 кв. м пътища, ален и граждове. То да се извърши от Междукоепера тивното предприятие за ниско строителство във Велико Търново. Под никаква предлог предприятие да не изпълнява строителство на други организации извън селското стопанство.

Ръководствата на АПК, ТКЗС и ДЗС в срок до 30. IX. 1974 година да построят или да пречестрят нива всички вел рени стопански дворове — в зависимост от конкретните условия — по една сграда за културно-битови нужди, в която да има клуб на животновъда, столова баня.

Да се осигури ежедневно извозване на всички дойки от фермите, обзаведени на повече от 1 километър от населеното място.

Задължава управление „Зе меле“ да изпрати искане под Министерството на земеделието и химическата промишленост за отпускане на дойките средства и материали, необходими за изпълнение на мероприятията по благоустрояване на стопанските дворове и подобряване условията на бит и труд на животновъдите.

Тези решения бяха приети в Програмата на Окръжния партийен съвет за изграждане на условията на труд и бит на животновъдите и на техните семейства през 1973 година.

КОМЕНТИРА СПЕЦИАЛИСТЪТ

Иван КУКУВЕРОВ — за местния началник на управление „Земеделие“:

ОБЩОТО СЪСТОЯНИЕ НА КАДРИТЕ

Сега в говедовъдството в околия работят 2970 души, 1028 от тях са дойки. Близо една трета от всички изпълнители са с ниска квалификация и култура. Голям е техният процент в аграрно-промишлените комплекси във Велико Търново, Странджа и Елена.

За да се подобри работата в говедовъдството, Окръжният комитет на БКП постави задача пред партийните и стопанските ръководства на работата във фермите да се привлечат образовани дисциплинирани и млади хора. Повечето от по-повината нискоквалифицирани дойки в околия вече са подменени. Добре се работи в това отношение в ПАРК — Горна Оряховица, АПК — Свищов и АПК — Павликени. Трудно се изпълнява поставената задача в останалите три комплекса, където, както по-сигичаме, процентът на некалфицираните кадри е най-голям.

След анализирани на

ПРИЧИНИТЕ

за отлива от тази професия се разбра, че за да се изпълни решението на Окръжния комитет на Партията, трябва да се подобри преди всичко условията на труд и бит във фермите, да се усъвършенствува организацията на производството, като се осигури седмична почивка на животновъдите, правилно да се решат

важните въпроси за основното и допълнителното заплащане. Успоредно с това да се засили пряката работа с хората, да се използват по-рационално формите на социалистически съревнования.

Направеното в това отношение не е малко. През последните години са асфалтирани 100 100 кв. м пътища, стопански дворове. Напълно благоустроени и хигиенизирани са стопанските дворове и ферми в Морави, Козловец, Овча могила, ДЗС — Свищов, Полкранше, Полски Сеновец, Маспарево, Долна Оряховица, Златарица. В тези ферми са създадени и добри условия за труд и почивка на работниците. Но само в около 26 на сто от всички ферми в околия има такива условия. В 83 има клубове на животновъда, в 60 — бани и в 29 стопански осигурена топла храна. До края на петилетката трябва да се подобри условията на труд и бит във всички стопански дворове и ферми с перспективно развитие — да се водоснабдят, канализират и асфалтират. До края на 1977 година машинното доене да обхваща всички крави, а до 1980 — стопроцентово да се механизират поене, пастене и т. н. До края на петилетката трябва да се увеличи процента от заплащането на фуража. Дали ще стане това, за всеки най-вече от стопанските ръководства на комплексите. Там, където те обръщат необходимото внимание на животновъдството, тези неща се оправят в такива комплекси.

си и стопанства набирането на кадри с добра квалификация не е проблем.

Ако подобряването на производствените и битовите условия не се съчетава с

ШИРОКА ОРГАНИЗАТОРСКА И ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

успех в изпълнението на тази отговорна задача не би могъл да се очаква. В това отношение помощта на общинските партийни комитети, на ръководствата на БЗНС и на Комсомола е повече от необходима. Данните, с които разполагаме, недвусмислено потвърждават това. На някои места обаче ръководствата на обществено-политическите организации стоят настрана, за да не бъдат голословни, ще посоча два случая.

В перспективните планове на АПК — Павликени за разширяването на млечното говедовъдство се предвижда разширение на кравефермата в Михалци. Това означава, че тук отсега трябва да се мисли за създаването на квалифициран и сплотен колектив. Кандидати сред местните хора да построят там има. Но вместо да се захванат както трябва с изпълнението на тази задача, другарите от Михалци започват да убеждават, че на тях говедовъдството не им трябва. И не освобождават от полетовъдството желаящите да преминат на работа във фермата. А общинският партийен комитет не се намесва.

Подобен е случаят и в Сашево. За изтичането на добрите

кадри от говедовъдството влияят и

НЯКОИ ДРУГИ ФАКТОРИ,

чието преодоляване не е в компетенцията на селскостопанските ръководства. През последните години се забелязва една тревожна тенденция, породена главно от някои местнически настроения, от зле разбрани патристичизъм. Това е създаването на малки цехчета, които често менажират продукцията си или произвеждат такава, която не намира широк прием на пазара. Но със своите сравнително по-добри условия тези цехчета са предпоставяли от кравефермите. Такъв е цехът за копча в Ново село, цеховете в Плаково, Чапаево и други. Когато се откриват, основният мотив е — да се задържат хората по родните места. Но след като и в този села трябва да се търсят хора отвън, за да се занимават със селскостопанска дейност, дали е оправдано съществуването на подобен род „предприятия“?

Все още животновъдите не са почувствували, че те са основната фигура в развитието на този подотрасъл. Преди няколко години така бе поставен въпросът за механизаторите. Много от техните жизнено проблеми се решиха с излизането на новата постановка. Може би занапред така трябва да се подхожда и към изпълнителските кадри в животновъдството. И сега има решения, с които се уреждат благоприятно някои от техните проблеми, но единен, цялостен документ все още не е излязъл.

От 1 ноември 1976 година поделенията на МВР в окръга преминаха на петдневна работна седмица. Звената, които обслужват населението — КАТ, паспортна и здравнически паспорти — работят при непрекъснато работно време от 07.00 до 18.00 часа, без събота и неделя.